Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Central judecător Natalia Iordachi
Dosarul nr. 2ai-8/24
2-19204699-02-2ai-04012024

D E C I Z I E

05 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Având în componență:
Președintele completului , judecătorul Eugeniu Clim
Judecătorii Steliana Iorgov și Olga Cojocaru

examinând apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 11 decembrie 2023 cauza civilă prin care s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L.„Novilux” în persoana administratorului statutar Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei,

C O N S T A T Ă :

La 10 mai 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L.„Novilux”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 12.07.2021 s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L.„Novilux” și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de S.R.L.„Novilux”, cu sediul mun. Chișinău str. Vasile Badiu 12, ap. 8 cod fiscal *****, în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Gîndea Anatolie, deținătorul autorizației nr. 9 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20.12.2021, s-a dispus trecerea în procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SRL„Novilux” şi distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului. În funcţia de lichidator al SRL„Novilux”, a fost investit Gîndea Anatolie, deţinătorul autorizaţiei nr. 9 din 14.01.2015 eliberată de Ministerul Justiţiei al RM.

La 10 mai 2023, reprezentantul reclamantului Serviciului Fiscal de Stat a depus în instanţa de judecată cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a

membrului organului de conducere a debitorului S.R.L.„Novilux” în persoana administratorului Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei în contul masei debitoare a Serviciului Fiscal de Stat.

Indică că, în cadrul şedinţei de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de *****2 lei (inclusiv 1 648 457 lei, - creanță chirografară de rangul III şi***** lei - creanță chirografară de rangul VI), care s-a format în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 297 din 05.11.2012, obligații care nu au fost onorate de către debitor.

Punctează că, potrivit datelor Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, director şi contabil al debitorului S.R.L. „Novilux” este Berzan Gheorghe, care este pasibil a fi atras la răspundere subsidiară.

Invocă că, administratorul debitorului, Berzan Gheorghe este pasibil de atragere la răspundere subsidiară în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1), lit. h) al Legii insolvabilității.

Cu referire la nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, acțiune prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității, reprezentantul reclamantului subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) art. 2 al Legii insolvabilității şi conform datelor din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contului curent detaliat al debitorului S.R.L. „Novilux”, la data de 05.11.2012 a fost emisă decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 297, în temeiul căreia au fost calculate obligații fiscale în sumă de 2 280 511, care nu au fost achitate la bugetul public național.

Explică că, debitorul s-a aflat în incapacitate de plată începând cu anul 2013.

Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) al Legii insolvabilității, în termen de 30 de zile să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine, obligație neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (l) lit. h).

Obligaţia debitorului să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea a unei luni din data survenirii incapacității de plată este stipulată şi în art. 72 alin. (7) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2017. Astfel, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Reţinând cele expuse, reprezentantul reclamantului constată că, prin acţiunile/inacțiunile membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Novilux”, reclamantul Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma de *****2 lei.

În fine, reprezentantul reclamantul solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Novilux”, în persoana directorului (administratorului), contabilului debitorului, Berzan Gheorghe cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Serviciul Fiscal de Stat, Buhnaci Daniel s-a prezentat şi a susținut cererea înaintată, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Pârâtul Berzan Gheorghe în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare legală fiind exercitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 11 decembrie 2023 s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Novilux” în persoana administratorului Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei în contul masei debitoare a S.R.L. „Novilux”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 19 decembrie 2023 Serviciul Fiscal de Stat a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 11 decembrie 2023.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile şi completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 din aceiași lege, hotărârile şi încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data comunicării/pronunțării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunţată la data de 11 decembrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la data de 19 decembrie 2023. Prin urmare, Colegiul civil constată că apelul a fost depus în termenul legal stabilit de art. 8 al Legii insolvabilității.

Potrivit cererii de apel motivată depusă la data de 17 ianuarie 2024, indică apelantul că hotărârea instanței de insolvabilitate este emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept, precum și cu interpretarea eronată a legii.

Ca temei de înaintare a cererii de apel de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat, în persoana directorului adjunct Petru Griciuc, se invocă art. 248 alin. (1) lit. h) a Legii insolvabilității, care prevede că, dacă în cadrul procesului sânt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității /lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de

insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 sau prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Creditorul Serviciul Fiscal de Stat solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L.„Novilux”, în persoana directorului (administratorului), Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei.

Solicită admiterea apelului cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) şi (6) din legea insolvabilității, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit art. 373 din Codul de procedură civilă CPC, (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanții la proces.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 CPC RM constată că, dispoziţiile procedurale

sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 12.07.2021 s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L.„Novilux” și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de S.R.L.„Novilux”, cu sediul mun. Chișinău str. Vasile Badiu 12, ap. 8 cod fiscal *****, în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Gîndea Anatolie, deținătorul autorizației nr. 9 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 10 mai 2023, reprezentantul reclamantului Serviciului Fiscal de Stat a depus în instanţa de judecată cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L.„Novilux” în persoana administratorului Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei în contul masei debitoare a Serviciului Fiscal de Stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 11 decembrie 2023 s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Novilux” în persoana administratorului Berzan Gheorghe cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei în contul masei debitoare a S.R.L. „Novilux”.

Colegiul Civil apreciază ca fiind justă și întemeiată soluția instanței de insolvabilitate, or, conform art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/ lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Astfel, Colegiul Civil menționează că pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume, să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanța de apel remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Prin urmare, aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, din prevederile art. 247, alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Reieşind din sensul normelor legale precitate se denotă că, legislaţia civilă statuează vizavi de apariţia obligaţiei de reparare a prejudiciilor cauzate urmare a unei fapte ilicite. Norma generală în baza căreia se realizează acest fapt este cuprinsă în art. 1998 din Codul civil şi impune întrunirea următoarelor elemente ale delictului civil: existenţa prejudiciului, a faptei ilicite, a legăturii cauzale dintre prejudiciul invocat şi fapta ilicită, vinovăţia.

În calitate de temei de drept pentru atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a S.R.L.„Novilux” sunt invocate prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Cu referire la temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru

nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, Colegiul Civil îl va aprecia ca fiind unul declarativ și neîntemeiat.

În această ordine de idei, Colegiul civil va reține că potrivit art. 10 alin. (1), (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanţelor celorlalţi creditori; în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Reieşind din prevederile art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

Conform art. 2 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este definită ca fiind - situaţie financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-şi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale.

Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăţi.

Reieşind din natura temeiului juridic de atragere la răspundere subsidiară a pârâţilor instanţa evidenţiază că, în speţă obiectul probaţiunii reprezintă totalitatea

faptelor material-juridice şi procesuale ce necesită a fi constatate pentru soluţionarea justă a litigiului.

Prin urmare, incapacitatea de plată invocată urmează să fie demonstrată prin probe determinate în sensul art.117 din Codul de procedură civilă, inclusiv prin: extras din contul bancar curent al debitorului, alte înscrisuri din care rezultă încetarea efectuării de plăţi de către debitor, etc.

Totodată, obiectul probaţiunii va cuprinde şi probe din care să rezulte fără echivoc care este momentul survenirii incapacităţii de plată a debitorului. Or, reieşind din sensul art.14 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, obligaţia debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate şi continuă că poarte acelaşi caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

O altă componentă a probaţiunii în litigiul privind atragerea la răspundere subsidiară o va constitui identificarea volumului creanţelor apărute de la momentul neexecutării obligaţiei de depunere a cererii introductive de către administratorul statutar al persoanei insolvabile până la intentarea procesului de insolvabilitate prin hotărâre a instanţei de judecată. Or, culpa pârâtului nu poate excede aceste limite, reieşind din condiţia inserată la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

Sarcina probaţiunii în sensul descris incubă anume deponentului cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, în temeiul aceluiaşi art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Importanţa probaţiunii este una semnificativă, deoarece răspunderea subsidiară, ca specie a răspunderii delictuale civile, nu poate opera din oficiu şi nici nu poate fi prezumată în baza unor declaraţii expuse de către lichidatorul societăţii debitoare sau de către creditori.

Inacţiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate, or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societăţii comerciale să depună cerere introductivă; nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

Din sensul normelor de drept, citate mai sus, se atestă că, pentru identificarea neexecutării obligației administratorului unei societăţi comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului.

Apelantul, Serviciul Fiscal de Stat, în cererea sa indică că administratorul întreprinderii S.R.L. „Novilux", Berzan Gheorghe urma să depună cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în termen de 30 de zile din 05.01.2013.

La caz se constată că, acest argument este întemeiat or, deşi apelantul a indicat că, din 05.01.2013 administratorul S.R.L.„Novilux" avea 30 de zile, termen limită de depunere a cererii introductive, însă acest fapt nu reprezintă şi faptul că întreprinderea S.R.L. „Novilux", în acea perioadă, a fost în incapacitate de plată, alte argumente pertinente în susținerea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 248 alin. (1), lit. h) al Legii insolvabilității apelantul nu a indicat.

Astfel, raportând normele legale mai sus enunțate la circumstanțele cauzei, s-a constatat cu certitudine că pârâtul nu a încălcat prevederile legale menţionate *supra* şi a manifestat diligența corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive.

Cu toate acestea, apelantul la înaintarea acțiunii nu a prezentat probe pertinente şi admisibile care să dovedească faptul că este cunoscut momentul survenirii incapacității de plată a debitorului şi că, ulterior expirării termenului de înaintare obligatorie a cererii introductive, creanțele față de reclamant s-au majorat.

Astfel, neexecutarea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către S.R.L.„Novilux" de sinestătător nu este susceptibilă să demonstreze incapacitatea de plată a societăţii la data indicată. Survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a societăţii comerciale, existenţa sau lipsa bunurilor mobile şi imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deţinute, precum şi alte date care descriau tabloul patrimonial al debitorului la data indicată.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate corect a stabilit că în speță, nu a fost dovedită existenţa legăturii cauzale directe între faptul nedepunerii cererii introductive şi insolvabilitatea S.R.L.„Novilux" și solicitarea apelantului nu întrunește temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a pârâtului prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Totodată, se reține că nu au fost prezentate probe precum că intimatul ar fi fost atras la răspundere contravenţională în baza art. 288 Cod contravenţional pentru nedepunerea cererii introductive în termenul stabilit de lege.

Prin urmare, reieșind din faptul că nu a fost demonstrat când anume a început incapacitatea de plată a S.R.L.„Novilux", nu poate fi determinat nici momentul apariției obligaţiei debitorului de a înainta cerere introductivă.

În ceea ce priveşte atragere la răspundere subsidiară - dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, se impune drept necesară stabilirea următoarelor circumstanţe: momentul iniţial şi cel final în limitele cărora a avut loc continuarea activităţii întreprinderii insolvabile, actele de dispoziţie în virtutea cărora expres a fost desfăşurată în continuare activitatea aducătoare de prejudiciu întreprinderii de referinţă, legătura cauzală între activitatea desfăşurată şi prejudiciul sub formă de incapacitate de plată a debitorului, intenţia de a aduce întreprinderea la incapacitate de plată, incidenţa termenul de prescripţie extinctivă.

Respectiv, în speța dedusă judecății nu sunt întrunite condiţiile tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil în baza temeiului analizat.

În concluzie, niciuna dintre faptele imputate pîrîtului nu pot fi reţinute în vederea antrenării răspunderii delictuale respectiv, temeiul de atragere la răspundere subsidiară a lui Berzan Gheorghe stipulat la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, nu este prezent în speță.

Referitor la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 lit. e) Legea insolvabilităţii, şi anume: ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

La caz, instanța de fond întemeiat a constatat că, prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 05.11.2012, s-a decis de a încasa la buget taxa pe valoare adăugată în sumă de 1 648 457,00 lei; majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 125 557,00 lei; a aplica amendă pentru încălcările legislaţiei fiscale în mărime de 494 537,00 lei, pentru diminuarea TVA; 5 000,00 lei pentru încălcarea modului de întocmire a declaraţiilor privind TVA; 7 000,00 lei pentru prezentarea declaraţiilor privind TVA care conţin informaţii neautentice; de micşorat TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară cu suma de 16 370 lei. suma TVA destinată trecerii în cont pentru L/08/2012 constituie 1 069 lei.

Astfel, nu a fost constatată fapta ilicită de neţinere a contabilităţii şi nici nu a fost stabilit prejudiciul pentru această faptă ilicită. Respectiv, nu sunt întrunite elementele răspunderii delictuale nici pentru această faptă.

Reieşind din cele expuse mai sus, şi având în vedere faptul că creditorul, depunând cererea de atragere la răspundere subsidiară nu a probat toate elementele răspunderii delictuale pentru temeiurile de atragere la răspundere subsidiară invocate.

Prin urmare, instanţa de insolvabilitate just a conchis asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară şi a respins acțiunea.

Urmează a fi supus criticii afirmaţiile apelantului că, instanţa nu s-a expus asupra argumentelor invocate de apelant, deoarece din hotărârea contestată se atestă cu certitudine că prima instanţă a oferit răspunsuri la fiecare argument indicat în cererea de atragere la răspundere subsidiară.

Astfel, instanţa de fond a supus aprecierii toate argumentele invocate de către apelant în cererea de atragere la răspundere subsidiară, identificând care sunt condițiile atragerii la răspundere subsidiară, și stabilind că în speță, cererea de atragere la răspundere subsidiară nu reține circumstanțele și/sau împrejurări de facto cărora li s-a datorat survenirea stării de insolvabilitate a întreprinderii debitoare.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele apelantului invocate în apelul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate şi urmează a fi respinse.

Față de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o hotărâre legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiu civil al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menţine hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) din CPC, Colegiul civil, -

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 11 decembrie 2023 în cauza civilă prin care s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L.„Novilux” în persoana administratorului statutar Berzan Gheorghe, cu încasarea din contul acestuia a sumei de *****2 lei.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii: Steliana Iorgov

Olga Cojocaru